زنده مانی چو خضر از آب حیات	نوشی آب حیات ازین ابیات	تا نشینی برین سریر بلند	باد بر تو مبارک این پیوند
گو بهیت نکته بد سپنزوری	گر پذیری ز روی معذوری	ملک با عمر و عمر با شادی	ای که در ملک جاودان بادی
راه صنعت این وان کرده تمیز	از چه پیش آنجا سفر سنج	ابجد سنبه ز محله پیش آنیست	بذلهای نغز گفته بسی نیست
ابد الدهر با تو همراهست	وین خزینه که خاص درگاهست	دیر زی تیز هم رسد بزوال	این اگرچه رسید پانصد سال
در کتابت فلک بفراشی	دولتی باش هر کجا باشی	بر دعای تو ختم خواهم کرد	این خزینه که شد خرده ورد

تمت الکتاب هفت پیکر بعون الله وحسن توفیقه

وصلی الله علی خیر خلقه محمد وآله اجمعین والحمد لله

رب العالمین فی یوم الثلثا ۲۳ شهر

ذو القعدت الحرام سنه

ست وتسعین

وثمانمایه الهجریة

النبویة

تم